

คู่มืออธิบายมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 23 เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม

บทนำ

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 23 เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 23 เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดแนวทางการบัญชีสำหรับต้นทุนการกู้ยืมที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาสินทรัพย์ที่ต้องใช้ระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อการขายหรือเพื่อการใช้งาน

ขอบเขต

กิจการต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กับการบัญชีสำหรับต้นทุนการกู้ยืม โดยไม่ครอบคลุมถึงต้นทุนของตราสารประเภททุน รวมทั้งหุ้นบุริมสิทธิที่ไม่ได้จัดประเภทเป็นหนี้สิน นอกจากนี้ มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ใช้บังคับสำหรับต้นทุนการกู้ยืมที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้มา การก่อสร้าง หรือการผลิตของสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขที่วัดด้วยมูลค่ายุติธรรม เช่น สินทรัพย์ชีวภาพ หรือสินค้าคงเหลือที่ผลิตเป็นจำนวนมากโดยมีขั้นตอนการผลิตซ้ำๆ เป็นต้น

คำนิยาม คำศัพท์ และคำอธิบายรายการหรือธุรกรรมที่สำคัญ

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 23 เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม ได้ให้คำนิยามที่สำคัญ ดังนี้

ต้นทุนการกู้ยืม (Borrowing Costs) หมายถึง ดอกเบี้ยและต้นทุนอื่นที่เกิดขึ้นที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการกู้ยืมของกิจการ เช่น ดอกเบี้ยที่คำนวณโดยวิธีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงซึ่งเกิดจากเงินเบิกเกินบัญชี และจากเงินกู้ยืมระยะสั้นและระยะยาวตามที่ได้อธิบายไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน จำนวนที่ตัดบัญชีของส่วนลดหรือส่วนเกินที่เกี่ยวข้องกับการกู้ยืม ผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดจากการกู้ยืมเงินตราต่างประเทศส่วนที่นำมาปรับปรุงกับต้นทุนของดอกเบี้ย ค่าใช้จ่ายทางการเงินที่เกิดจากสัญญาเช่าการเงินที่มีการรับรู้ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาเช่า เป็นต้น

สินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข (A Qualifying Asset) หมายถึง สินทรัพย์ที่จำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการเตรียมพร้อมเพื่อให้สามารถนำสินทรัพย์นั้นมาใช้ได้ตามประสงค์หรือนำไปขาย เช่น อาคารสำนักงานที่อยู่ระหว่างก่อสร้าง โรงงานผลิตที่อยู่ระหว่างก่อสร้าง เงินลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่ระหว่างก่อสร้าง สินค้าที่ต้องใช้ระยะเวลาในการแปลงสภาพให้พร้อมที่จะขาย เป็นต้น

ส่วนตัวอย่างของสินทรัพย์ที่ไม่เข้าเงื่อนไข เช่น ที่ดินที่ได้มาถือไว้โดยไม่มีแผนการพัฒนาใดๆ สินค้าคงเหลือที่ผลิตเป็นจำนวนมากโดยมีขั้นตอนการผลิตซ้ำๆ ในช่วงระยะเวลาสั้นๆ สินทรัพย์ทางการเงิน เป็นต้น

การรับรู้รายการ

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 23 เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม กำหนดให้กิจการต้องรวมต้นทุนการกู้ยืมที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้มา การก่อสร้าง หรือการผลิตสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขเป็นส่วนหนึ่งของราคาทุนของสินทรัพย์นั้น เมื่อมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ว่าต้นทุนการกู้ยืมดังกล่าวจะก่อให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจแก่กิจการในอนาคตและกิจการสามารถประมาณจำนวนต้นทุนการกู้ยืมได้อย่างน่าเชื่อถือซึ่งสามารถแสดงการบันทึกรายการบัญชีได้ ดังนี้

เดบิต สินทรัพย์ระหว่างก่อสร้าง	XX	
เครดิต เงินสด / ดอกเบี้ยค้างจ่าย		XX

ทั้งนี้ เมื่อกิจการนำมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 29 เรื่อง การรายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรงมาถือปฏิบัติ กิจการต้องรับรู้ต้นทุนการกู้ยืมในส่วนที่ชดเชยเงินเฟ้อในรอบระยะเวลาเดียวกันเป็นค่าใช้จ่ายตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 21 ของมาตรฐานการบัญชีฉบับดังกล่าว

ขณะที่กิจการต้องรับรู้ต้นทุนการกู้ยืมอื่นเป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่ต้นทุนนั้นเกิดขึ้น ซึ่งสามารถแสดงการบันทึกรายการ บัญชีได้ ดังนี้

เดบิต ดอกเบี้ยจ่าย	XX	
เครดิต เงินสด / ดอกเบี้ยค้างจ่าย		XX

ต้นทุนการกู้ยืมที่อนุญาตให้รวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์

ต้นทุนการกู้ยืมที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้มา การก่อสร้าง หรือการผลิตสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขซึ่งรวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์นั้นต้องเป็นต้นทุนที่สามารถหลีกเลี่ยงได้ (Avoidable Costs) หากกิจการไม่ก่อรายจ่ายขึ้นเพื่อให้ได้มาซึ่งสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข ดังนั้น ในกรณีที่กิจการกู้ยืมเงินมาโดยเฉพาะ (Specific Loans) เพื่อให้ได้มาซึ่งสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข กิจการต้องนำต้นทุนการกู้ยืมนั้นมารวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ เนื่องจากหากกิจการตัดสินใจไม่สร้างสินทรัพย์ กิจการก็ไม่จำเป็นต้องกู้ยืมเงิน ในกรณีนี้ ต้นทุนการกู้ยืมจึงมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้มาของสินทรัพย์ อย่างไรก็ตาม หากกิจการได้นำเงินกู้ส่วนที่ยังไม่ได้ใช้ไปลงทุนเป็นการชั่วคราว ในกรณีนี้ กิจการต้องนำรายได้ที่เกิดจากการนำเงินกู้ยืมดังกล่าวไปลงทุนเป็นการชั่วคราวที่หักออกจากต้นทุนการกู้ยืมนั้นที่จะบันทึกเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ได้ ทั้งนี้ การคำนวณหาต้นทุนการกู้ยืมที่นำมารวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์สำหรับเงินที่กู้มาโดยเฉพาะเพื่อจัดหาสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขสามารถแสดงได้ ดังนี้

ต้นทุนการกู้ยืมที่นำมารวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์

= ต้นทุนการกู้ยืมที่เกิดขึ้นจริงในระหว่างงวด - รายได้ที่เกิดจากการนำเงินกู้ไปลงทุนเป็นการชั่วคราว

คู่มืออธิบายมาตรฐานการบัญชีนี้ ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

ตัวอย่างของการคำนวณต้นทุนการกู้ยืมสำหรับเงินที่กู้มาโดยเฉพาะเพื่อจัดหาสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข

ตัวอย่างที่ 1 บริษัท หนึ่ง จำกัดทำสัญญากู้ยืมเงินที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะในการก่อสร้างโรงงานแห่งใหม่ จากธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งเป็นจำนวนเงิน 120,000,000 บาท โดยมีอัตราดอกเบี้ย 5% ต่อปี ซึ่งการก่อสร้างเริ่มในวันที่ 1 มีนาคม 25x1 โดยบริษัทฯได้รับเงินกู้จากธนาคาร 3 งวด ดังนี้

งวดที่	วันที่ได้รับเงินกู้	จำนวนเงินกู้ (บาท)
1	1 มีนาคม 25x1	40,000,000
2	1 สิงหาคม 25x1	28,000,000
3	1 ตุลาคม 25x1	52,000,000
	รวม	<u>120,000,000</u>

ในระหว่างการก่อสร้าง บริษัทฯได้นำเงินบางส่วนไปซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์โดยมีวัตถุประสงค์เป็นการลงทุนชั่วคราวได้รับผลตอบแทนทั้งสิ้น 200,000 บาท ซึ่งโรงงานจัดเป็นสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข ดังนั้น บริษัทฯต้องบันทึกต้นทุนการกู้ยืมรวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์นั้น แต่ต้องหักด้วยผลตอบแทนจากการลงทุนชั่วคราวที่ได้นำเงินกู้ดังกล่าวไปลงทุนก่อน ซึ่งจากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงการคำนวณต้นทุนการกู้ยืมที่สามารถนำมารวมเป็นราคาทุนของโรงงานแห่งใหม่ได้ ดังนี้

งวดที่	จำนวน
1	$(40,000,000 \times 10/12) \times 5\% = 1,666,666.67$
2	$(28,000,000 \times 5/12) \times 5\% = 583,333.33$
3	$(52,000,000 \times 3/12) \times 5\% = 650,000.00$
	รวม 2,900,000.00
	(หัก) รายได้จากการลงทุนชั่วคราว (200,000.00)
	ต้นทุนการกู้ยืมที่สามารถรวมเป็นราคาทุนของโรงงาน <u>2,700,000.00</u>

จากการคำนวณหาต้นทุนการกู้ยืมที่รวมเป็นราคาทุนของโรงงานได้เท่ากับ 2,700,000 บาท และสามารถบันทึกบัญชีได้ ดังนี้

เดบิต โรงงานระหว่างก่อสร้าง	2,700,000	
เครดิต ดอกเบี้ยค้างจ่าย / เงินสด		2,700,000

แต่หากกิจการนำเงินกู้ยืมเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป (General Loans) มาใช้จัดหาสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข กิจการต้องคำนวณหาจำนวนต้นทุนการกู้ยืมที่นำมารวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์โดยการคูณรายจ่ายของสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขด้วยอัตราการจัดขึ้นเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ (Capitalization Rate) ทั้งนี้ อัตราการจัดขึ้นเป็นราคาทุนของสินทรัพย์คืออัตราเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของต้นทุนการกู้ยืมสำหรับการกู้ยืมที่มีอยู่ในระหว่างงวด โดยไม่รวมต้นทุนการกู้ยืมของเงินที่กู้มาโดยเฉพาะ แต่มีเงื่อนไขว่าจำนวนต้นทุนการกู้ยืมที่รวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ในระหว่างงวดนั้นต้องไม่เกินจำนวนต้นทุนการกู้ยืมทั้งสิ้นที่เกิดขึ้น



คู่มืออธิบายมาตรฐานการบัญชีนี้ ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

ในงวดเดียวกัน ทั้งนี้ การคำนวณหาต้นทุนการกู้ยืมที่นำมารวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์สำหรับเงินที่กู้มาเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปแต่นำมาจัดหาสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขสามารถแสดงได้ ดังนี้

ต้นทุนการกู้ยืมที่นำมารวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์

= รายจ่ายของสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข x อัตราการตั้งขึ้นเป็นราคาทุนของสินทรัพย์

ตัวอย่างของการคำนวณต้นทุนการกู้ยืมสำหรับเงินที่กู้มาเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปแต่นำมาจัดหาสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข

ตัวอย่างที่ 2 ในปี 25x1 บริษัท สอง จำกัด ทำสัญญากู้ยืมเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปทั้งหมด 3 แหล่งเงินทุน ดังนี้

- 1) เงินกู้ 35,000,000 บาท อัตราดอกเบี้ย 10% ต่อปี ได้รับเงินกู้เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 25x1
- 2) เงินกู้ 70,000,000 บาท อัตราดอกเบี้ย 5% ต่อปี ได้รับเงินกู้เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 25x1
- 3) เงินเบิกเกินบัญชีธนาคารถาวรเฉลี่ย 20,000,000 บาท ดอกเบี้ยจ่ายรวม 700,000 บาท

ทั้งนี้ บริษัทฯมีรายจ่ายโดยประมาณที่เชื่อถือได้ต้นงวด 18,000,000 บาทและตลอดปีเพิ่มขึ้นอีก 60,000,000 บาท โดยบริษัทฯได้นำเงินกู้ทั่วไปมาก่อสร้างอาคารสำนักงาน ซึ่งถือเป็นสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข ดังนั้น บริษัทฯต้องนำต้นทุนการกู้ยืมมารวมเป็นราคาทุนของอาคารสำนักงาน

จากข้อมูลข้างต้นสามารถคำนวณหาต้นทุนการกู้ยืมที่นำมารวมเป็นราคาทุนของอาคารสำนักงานได้ ดังนี้

การคำนวณหาอัตราการตั้งขึ้นเป็นราคาทุนของสินทรัพย์

เงินต้น (บาท)	การคำนวณดอกเบี้ย (บาท)
29,166,666.67 (35,000,000x10/12)	35,000,000 x 10% x 10/12 = 2,916,666.67
46,666,666.67 (70,000,000x8/12)	70,000,000 x 5% x 8/12 = 2,333,333.33
20,000,000	700,000 = 700,000.00
<u>95,833,333.33</u>	<u>5,950,000.00</u>

$$\begin{aligned} \text{อัตราการตั้งขึ้นเป็นราคาทุนของสินทรัพย์} &= \frac{5,950,000}{95,833,333.33} \\ &= 6.21\% \\ \text{รายจ่ายโดยประมาณที่เชื่อถือได้ถาวรเฉลี่ย} &= \frac{\text{ยอดต้นงวด} + \text{ยอดปลายงวด}}{2} \\ &= \frac{18,000,000 + 78,000,000}{2} \\ &= 48,000,000 \text{ บาท} \end{aligned}$$



คู่มืออธิบายมาตรฐานการบัญชีนี้ ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

$$\begin{aligned} \text{ต้นทุนการกู้ยืมที่คำนวณได้} &= 48,000,000 \times 6.21\% \\ &= 2,980,800 \text{ บาท} \end{aligned}$$

จากคำนวณข้างต้นจะเห็นได้ว่า บริษัทฯสามารถนำต้นทุนการกู้ยืมที่คำนวณได้ 2,980,800 บาท มาบันทึกเป็นราคาทุนของอาคารสำนักงานได้ เนื่องจากจำนวนดังกล่าวน้อยกว่าต้นทุนการกู้ยืมที่เกิดขึ้นจริง (2,980,800 บาท < 5,950,000 บาท) ขณะที่ในส่วนที่ไม่สามารถบันทึกเป็นราคาทุนของอาคารสำนักงานได้ก็ให้นำมาบันทึกเป็นดอกเบี้ยจ่ายตามปกติ ซึ่งสามารถบันทึกบัญชีได้ ดังนี้

เดบิต อาคารสำนักงานระหว่างก่อสร้าง	2,980,800	
ดอกเบี้ยจ่าย	2,969,200	
เครดิต ดอกเบี้ยค้างจ่าย / เงินสด		5,950,000

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างการคำนวณต้นทุนการกู้ยืมจากเงินกู้ที่มีวัตถุประสงค์ทั้งเฉพาะและทั่วไปเพื่อจัดหาสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข

ตัวอย่างที่ 3 เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 25x0 บริษัท สาม จำกัด ได้ทำสัญญาว่าจ้างให้บริษัทผู้รับเหมาก่อสร้างอาคารสำนักงานให้โดยตกลงราคาของอาคารสำนักงานที่จะก่อสร้างไว้เท่ากับ 34,000,000 บาท ซึ่งคาดว่าจะใช้เวลาในการก่อสร้าง 4 ปี โดยการก่อสร้างได้เริ่มขึ้นตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 25x1 ซึ่งบริษัทฯเริ่มจ่ายเงินให้กับบริษัทผู้รับเหมาในปี 25x1 โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

วันที่จ่าย	จำนวนเงิน (บาท)
1 มกราคม 25x1	4,800,000
1 มีนาคม 25x1	2,400,000
1 กรกฎาคม 25x1	6,000,000
1 พฤศจิกายน 25x1	7,200,000

ในระหว่างปี 25x1 บริษัทฯมีรายการกู้ยืมเงินอยู่ 3 แห่ง ดังนี้

- 1) วันที่ 1 มกราคม 25x1 บริษัทฯออกตั๋วเงินจ่าย อัตราดอกเบี้ย 6% ต่อปี อายุ 5 ปี เป็นจำนวนเงิน 8,000,000 บาท กู้เงินมาเพื่อสร้างอาคารสำนักงานโดยเฉพาะ ซึ่งกำหนดจ่ายดอกเบี้ยทุกวันที่ 31 ธันวาคม
- 2) วันที่ 1 พฤษภาคม 25x0 บริษัทฯออกหุ้นกู้ อัตราดอกเบี้ย 5% ต่อปี อายุ 10 ปี เป็นจำนวนเงิน 40,000,000 บาท กู้เงินมาเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป ซึ่งกำหนดจ่ายดอกเบี้ยทุกวันที่ 30 เมษายน
- 3) วันที่ 1 กรกฎาคม 25x1 บริษัทฯออกตั๋วเงินจ่าย อัตราดอกเบี้ย 10% ต่อปี อายุ 3 ปี เป็นจำนวนเงิน 15,000,000 บาท กู้เงินมาเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป ซึ่งกำหนดจ่ายดอกเบี้ยทุกวันที่ 30 มิถุนายน



คู่มืออธิบายมาตรฐานการบัญชีนี้ ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

จากข้อมูลข้างต้น สามารถคำนวณหาต้นทุนการกู้ยืมที่นำมารวมเป็นราคาทุนของอาคารสำนักงานได้ ดังนี้

การคำนวณรายจ่ายสะสมถัวเฉลี่ย

วันที่จ่าย	รายจ่ายถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก
1 มกราคม	$4,800,000 \times 12/12 = 4,800,000$
1 มีนาคม	$2,400,000 \times 10/12 = 2,000,000$
1 กรกฎาคม	$6,000,000 \times 6/12 = 3,000,000$
1 พฤศจิกายน	$7,200,000 \times 2/12 = 1,200,000$
	<u>11,000,000</u>

การคำนวณหาอัตราการตั้งขึ้นเป็นราคาทุนของสินทรัพย์สำหรับเงินกู้ยืมเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป

ประเภทเงินกู้ยืม	เงินต้น	อัตราดอกเบี้ย	ระยะเวลา	ดอกเบี้ยจ่าย
หุ้นกู้ 5%	40,000,000 (40,000,000x12/12)	5%	12/12	2,000,000
ตัวเงินจ่าย 10%	7,500,000 (15,000,000x6/12)	10%	6/12	750,000
	<u>47,500,000</u>	5.79%		<u>2,750,000</u>

ดังนั้น อัตราการตั้งขึ้นเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ เท่ากับ 5.79% (2,750,000/47,500,000)

การคำนวณหาต้นทุนการกู้ยืมที่หลีกเลี่ยงได้

รายจ่ายสะสมถัวเฉลี่ย	x	อัตราดอกเบี้ย	=	ต้นทุนการกู้ยืม
8,000,000		6% (เงินกู้เฉพาะ)		480,000
3,000,000*		5.79% (เงินกู้ทั่วไป)		173,700
<u>11,000,000</u>				<u>653,700</u>

* 3,000,000 = 11,000,000 - 8,000,000 (รายจ่ายถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักหักด้วยเงินกู้ยืมเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ)

การคำนวณหาดอกเบี้ยจ่ายที่เกิดขึ้นจริงสำหรับปี 25x1

ประเภทเงินกู้ยืม	เงินต้น	อัตราดอกเบี้ย	ระยะเวลา	ดอกเบี้ยจ่าย
ตัวเงินจ่าย 6%	8,000,000	6%	12/12	480,000
หุ้นกู้ 5%	40,000,000	5%	12/12	2,000,000
ตัวเงินจ่าย 10%	15,000,000	10%	6/12	750,000
				<u>3,230,000</u>



คู่มืออธิบายมาตรฐานการบัญชีนี้ ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

จากการคำนวณข้างต้น จะเห็นได้ว่า ต้นทุนการกู้ยืมที่หลีกเลี่ยงได้ (653,700 บาท) มีจำนวนน้อยกว่าดอกเบี้ยจ่ายที่เกิดขึ้นจริง (3,230,000 บาท) ดังนั้น บริษัทฯจึงสามารถบันทึกต้นทุนการกู้ยืมที่หลีกเลี่ยงได้ทั้งจำนวน 653,700 บาทไปเป็นต้นทุนของอาคารสำนักงานได้ ซึ่งรายละเอียดการบันทึกบัญชีมีดังนี้

เดบิต	อาคารสำนักงานระหว่างก่อสร้าง	653,700	
	ดอกเบี้ยจ่าย	2,576,300	
	เครดิต ดอกเบี้ยค้างจ่าย / เงินสด		3,230,000

มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขสูงกว่ามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน

หากราคาทุนหรือมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขสูงกว่ามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน (Recoverable Amount) หรือมูลค่าสุทธิที่จะได้รับ (Net Realisable Value) ก็กิจการต้องลดมูลค่าหรือตัดจำหน่ายมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์นั้นลงตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น เช่น มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 เรื่อง การต่ออายุของสินทรัพย์ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ในบางสถานการณ์ กิจการอาจปรับมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ให้กลับมาเพิ่มขึ้นด้วยจำนวนที่เคยลดค่าหรือตัดจำหน่ายออกไปแล้วเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่นที่เกี่ยวข้อง

การเริ่มต้นการรวมต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้กิจการเริ่มต้นนำต้นทุนการกู้ยืมมารวมเป็นส่วนหนึ่งของราคาทุนของสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข เมื่อเข้าเงื่อนไขทุกข้อต่อไปนี้

- 1) รายจ่ายที่เกี่ยวกับสินทรัพย์ได้เกิดขึ้น กล่าวคือ รายจ่ายที่เกี่ยวกับสินทรัพย์จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อกิจการได้จ่ายเงินสด หรือโอนสินทรัพย์อื่น หรือก่อหนี้สินที่มีภาระดอกเบี้ย เช่น กิจการซื้อวัสดุก่อสร้างเพื่อใช้ในการก่อสร้างโรงงานผลิตสินค้า โดยการจ่ายชำระเป็นตัวเงินจ่ายที่มีดอกเบี้ย ในกรณีนี้ถือว่ารายจ่ายที่เกี่ยวกับสินทรัพย์ได้เกิดขึ้นแล้ว เป็นต้น ทั้งนี้ รายจ่ายดังกล่าวต้องหักด้วยการจ่ายเงินตามความคืบหน้าของงาน (เงินล่วงหน้า) หรือเงินอุดหนุนที่ได้รับจากรัฐบาลที่เกี่ยวกับสินทรัพย์นั้น (ศึกษาเพิ่มเติมได้จากมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 20 เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลและการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือจากรัฐบาล) ทั้งนี้ มูลค่าตามบัญชีถัวเฉลี่ยของสินทรัพย์ในช่วงเวลาหนึ่งถือเป็นรายจ่ายโดยประมาณที่เชื่อถือได้ ซึ่งกิจการสามารถคำนวณหาต้นทุนการกู้ยืมที่รวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ โดยการนำรายจ่ายโดยประมาณที่เชื่อถือได้มาคูณกับอัตราดอกเบี้ยตั้งขึ้นเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ในช่วงเวลาเดียวกัน
- 2) ต้นทุนการกู้ยืมได้เกิดขึ้น



- 3) สินทรัพย์อยู่ระหว่างการดำเนินการที่จำเป็นในการเตรียมสินทรัพย์นั้นให้อยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้ได้ตามประสงค์หรือพร้อมที่จะขาย ซึ่งเงื่อนไขในข้อนี้ไม่ได้หมายความเฉพาะการก่อสร้างเท่านั้น แต่ยังหมายความรวมถึงการดำเนินการด้านเทคนิคและการบริหารก่อนที่จะเริ่มการก่อสร้างด้วย เช่น การขออนุญาตก่อนที่จะก่อสร้างโรงงานผลิตสินค้า การออกแบบการก่อสร้าง เป็นต้น

การหยุดพักการรวมต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์

กิจการต้องหยุดพักการรวมต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์เป็นการชั่วคราว เมื่อการดำเนินการพัฒนาสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขหยุดชะงักลงเป็นเวลาต่อเนื่อง เว้นแต่การหยุดดำเนินการนั้นเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นปกติที่จะทำให้สินทรัพย์นั้นอยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้ได้ตามประสงค์หรือพร้อมที่จะขาย กิจการยังคงรวมต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ได้ เช่น การหยุดสร้างสะพานเพื่อรอให้ระดับน้ำลด ในกรณีนี้ให้ถือว่าการดำเนินการยังคงมีอยู่ ดังนั้น ต้นทุนการกู้ยืมที่เกิดขึ้นในช่วงนี้หากเข้าเงื่อนไขข้ออื่นๆ กิจการต้องบันทึกต้นทุนการกู้ยืมนั้นเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ เป็นต้น

การสิ้นสุดการรวมต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์

กิจการต้องหยุดการรวมต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์เมื่อการดำเนินการส่วนใหญ่ที่จำเป็นในการเตรียมสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขให้อยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้ได้ตามประสงค์หรือพร้อมที่จะขายได้เสร็จสิ้นลงแล้ว

การเปิดเผยข้อมูล

กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อในหมายเหตุประกอบงบการเงินดังต่อไปนี้

- 1) จำนวนต้นทุนการกู้ยืมที่รวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ในระหว่างงวด
- 2) อัตราการตั้งขึ้นเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ที่ใช้ในการคำนวณจำนวนต้นทุนการกู้ยืมที่อนุญาตให้รวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์

ผลกระทบต่องบการเงินของกิจการ และกลุ่มอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบ

ในทางปฏิบัติ สำหรับบางกรณีการระบุว่าเป็นต้นทุนการกู้ยืมมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขหรือเป็นต้นทุนการกู้ยืมที่สามารถหลีกเลี่ยงได้หรือไม่อาจเป็นการยากและเป็นเหตุให้ต้องใช้ดุลยพินิจในการพิจารณา เช่น กรณีที่กิจการมีการจัดการด้านการเงินแบบรวมศูนย์แล้วนำเงินก้อนนั้นมาให้กิจการในกลุ่มกู้ยืมเงินด้วยเงื่อนไขที่ต่างกัน เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ ในบางกรณีการพิจารณาว่าต้นทุนการกู้ยืมจำนวนเท่าใดที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดหาสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขนั้นจึงจำเป็นต้องอาศัยดุลยพินิจในการพิจารณาเป็นอย่างมาก
